

Razbita steklenica za vodo

Kadie je bila žejna. Kako ji Sophia lahko pomaga?

Noelle Lambert Barrus
(po resnični zgodbi)

Ta zgodba se je zgodila v Sierr Leone.

Sophia je pozorno poslušala učiteljico, ki je na tabli pojasnjevala matematični problem.

»Koliko je torej devetkrat štiri?« je vprašala učiteljica.

Sophia je dvignila roko. »Šestintrideset!« je rekla. Učiteljica se je nasmehnila. »Tako je, Sophia!« Po pouku je bil čas za vrnitev domov. Sophia je šla s prijateljicami. Vse so izvlekle steklenice z vodo, da bi vodo popile do konca. Danes je bilo vroče!

A Sophia je videla nekaj nenavadnega. Prijateljica Kadie ni pila vode. Samo tiho je hodila zraven.

»Kadie, kje je tvoja steklenica za vodo?« je vprašala Sophia. Vsak je bil na koncu pouka vedno žejen.

»Včeraj sem jo razbila in ne morem dobiti nove,« je rekla Kadie. »Zato v šolo ne morem nositi vode.«

Sophia je pogledala svojo steklenico z vodo. Želela si je, da bi jo lahko delila. A njene vode ni bilo več.

Sophia je ves dan premišljevala o Kadie in njeni razbiti steklenici za vodo. Kjer sta živeli, ni bilo lahko dobiti čiste vode. Večina otrok je dobila le eno steklenico za vodo, ki so jo uporabljali vse leto. Doma so jo napolnili iz velike posode s čisto vodo. Če si pil drugo vodo, si lahko zbolel. Če Kadie ne bo imela steklenice za vodo, od doma ne bo mogla nositi vode, da bi jo pila v šoli.

Naslednje jutro je Sophia premišljevala o tem, kako naj pomaga Kadie. Sophiina družina je imela nekaj plastičnih steklenic, polnih vode. Sophia je eno dodala v šolsko torbo skupaj s svojo kovinsko steklenico. Šolska torba je bila nekoliko težja, vendar je to ni motilo.

Ko je prišla v šolo, je poiskala Kadie.

»Kadie, ali si že dobila novo steklenico za vodo?« je vprašala Sophia.

Kadie je odkimala z glavo in gledala v tla.

»V redu,« je rekla Sophia. »Jaz imam eno zate!«

Kadie je dala steklenico z vodo. Kadie se je nasmehnila.

»Hvala, Sophia!« Kadie je prijateljico močno objela.

Kadie je med poukom pila iz steklenice za vodo skupaj z drugimi otroki. Sophia je bila vesela, ker je videla, da prijateljica ni bila več žejna.

Sophia je tisti teden vsak dan za prijateljico prinesla dodatno steklenico vode. Potem je nekega jutra Sophiina mami dvignila njeno šolsko torbo.

»Hm,« je rekla mami. »Zdi se težja kot običajno.« Odprla je šolsko torbo in izvlekla dodatno steklenico za vodo.

»Ali si nameravala vzeti to dodatno steklenico z vodo v šolo, Sophia?« je vprašala mama.

Sophia je prikimala. »Kadiina steklenica za vodo se je razbila in ne more dobiti druge. Zato v šoli ni imela vode.«

»Kako dolgo ji že nosiš vodo?« je vprašala mama.

»Samo ta teden,« je rekla Sofia. »Nisem hotela, da bi bila Kadie žejna.«

Mami se je nasmehnila. »Zelo prijazno od tebe, da si pomislila na prijateljico. To je nekaj, kar bi naredil Jezus. Vesela sem, ker vidim, da si podobna Jezusu.« Sophio je močno objela. »In mislim, da vem, kako še lahko pomagava.«

Mami je Sophii dala kovinsko steklenico za vodo. »Prijateljici daj raje tole, da jo bo lahko večkrat uporabila. Tako ti vsak dan ne bo treba nositi plastične.«

»Res?« je vprašala Sophia.

Mama je prikimala. »Da. Samo prosi jo, naj jo pazi.«

Sophia je nesla steklenico za vodo v šolo. Prvo, kar je naredila, je bilo, da je Kadie dala steklenico.

»O,« je rekla Kadie. »Hvala, Sophia!« Kadie jo je močno objela.

Sophia je začutila toplino. Vedela je, da je prijateljici pomagala, kakor bi ji Jezus. ●

Kako si nekomu pomagat?